

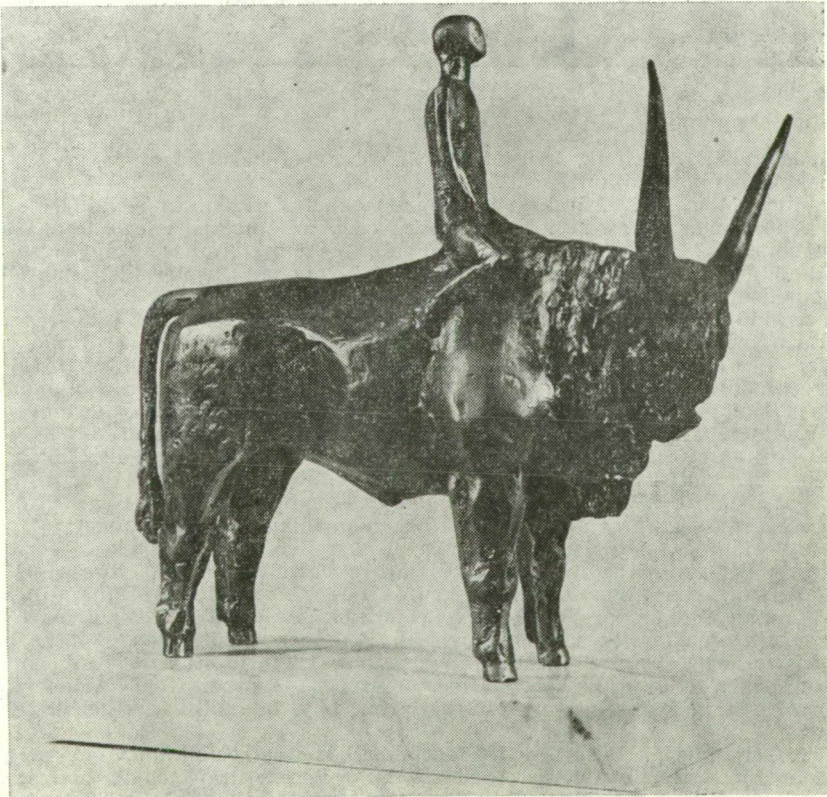
A tizedik tárlat ízelítőt adott a mai hazai művészet lényegéről, s megmutatkoztak azok a vonások is, melyek Móra Ferenc és Tömörkény városának légkörében, — az itt élő művészek önálló, a jót tisztelő, de nem szolgáiban utánzó alkotótevékenysége során — sajátosan szegedi művészetet kovácsolnak.

A nyári tárlatok szellemi profilja azért is válhatott értékesen országossá, mert a kiállításokon szinte kezdettől részt vettek — a tíz esztendeje még fiatal — ma derék-haddá, a hazai művészet meghatározó erejévé izmosodott generáció fontos tehetségei. A tizedik kiállítás így a gondosan figyelő számára képet adott az ország művészetének színeiről, ízeiről, az irányzatok jelentős részéről.

*

Érdekes művészetünknek az a vonala, melynek a kiállító törzsgárdához tartozó Kokas Ignác vezető egyénisége. Két éve bemutatott „Lear király”-a és most látott, elmélyült tájkompozíciói szinte filozofikusan elgondolkodtató tartalmi kifejezésükkel, s rendkívül igényes festőiségükkel méltán irányjelzőek. Nem csak a szegedi művészek körében, hanem a fiatal művészek között általában. A kiállítók sorából ide-sorakoznak — a szegediekén kívül — például Mizser Pál és a Nógrádban élő Lóránt János is, kinek különösen „Kubikusa” árulta el egyre önállóbbá váló, gondolkodó művészi egyéniségét. Ehhez a világhoz tartozott V. Bazsonyi Arany megindítóan szép „Lány sállal” c. képe is. Tartalmi igényével azonban kapcsolódott ahhoz a mély lírájú emberelemző művészethez is, melyet Vecsési Sándor megdöbbentő erővel képviselt hallatlanul finom festőiségű „Lányka” c. képével. Úgy látszik a fiatal Kádár János György is ebbe az irányba tart. Különösen „Háború”-jában mutatkozott meg az új művészi humanizmus igazi megértése.

Az elmélyült, áttételes tartalmi törekvések költői világba vezető tendenciáival Somos Miklós szokatlan színvilággal örök emberi szépségeket közvetítő „Öröm-

KISS ISTVÁN: HAJNAL